

Teoria i praktyka

Konteksty
Warsztat
Przybornik
Wzornik
Kolumny
studenckie
Zawód
architekt

Teoria i praktyka według: dr inż. arch. Joanny Kabrońskiej, adiunkta w Katedrze Technicznych Podstaw Projektowania Architektonicznego, na Wydziale Architektury Politechniki Gdańskiej.

Architektura jest dziedziną, której wpływ na otaczający świat jest wyjątkowo wszechstronny i sięga daleko poza projektowanie budynków. Dzisiaj to jednak nie wystarcza. Pozycja architektury, uwikłanej w sieć złożonych relacji ze światem, zdaje się słabnąć w obliczu nowych, związanych z klimatem i demografią zagrożeń. Sprostanie tym wyzwaniom wymaga podjęcia wielokierunkowych działań, w tym wykształcenia umiejętności działania architektów w zróżnicowanym i zmiennym środowisku. Architektura mierzy się także z własnymi problemami. Zdominowany przez reprezentację wizualną świat zaawansowanych technologii wymusza konieczność redefinicji materialności architektury – refleksję teoretyczną i praktyczną (realizowaną przez projekty) nad obiektami architektury odbieranymi wszystkimi zmysłami. Przykładem jest projekt Stevena Holla dla wydziału filozofii nowojorskiego uniwersytetu, inspirowany pracami Merleau-Ponty'ego i Wittgensteina, gdzie kluczowe pozostaje zrozumienie, jak podmiot wchodzi w interakcję z przestrzenią przez ruch – pospolita czynność naciskania klamki i uchylania drzwi zalanego światłem pokoju, doświadczana przez wyostrożoną świadomość, staje się głębokim przeżyciem. Cisza, proporcje przestronnych sal, wnętrza w bieleli i czerni tworzą – jak pisze teoretyk sztuki Arthur C. Danto – środowisko uważne względem myśli i dyskursu, *co naprawdę pozwala wyrazić filozofię w kategoriach architektonicznych.*

Architektura jest ze swej natury zorientowana na jutro – projekt to forma, jaką przyszłość przyjmuje w teraźniejszości. Współdziałanie praktyki, teorii i edukacji architektonicznej daje naszej profesji narzędzia budowy scenariuszy dla nadchodzącego świata i umożliwia udział w jego rzeczywistej przemianie.